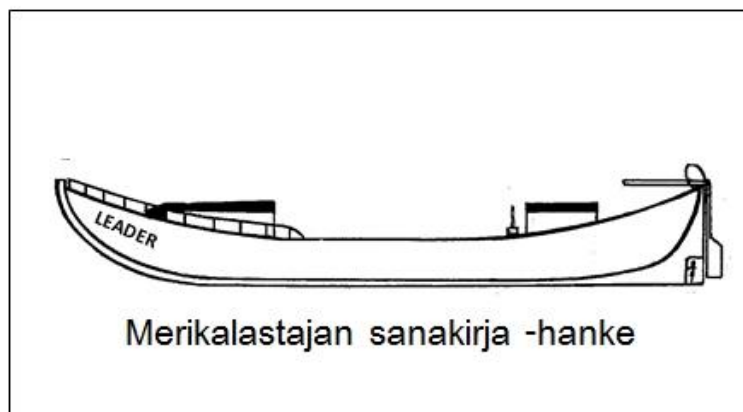


Selkämeren kansallispuiston ystävät ry ja Merikarvia-seura ry

## LEADER-hanke ”Merikalastajan sanakirja”

Kalastajien haastattelu



**Haastateltavat: Raimo Stenroos (s.1956) ja Jari Stenroos (s.1960)**

Haastattelija: Juhani Mellanoura

Haastattelun ajankohta: 16.6.2016

Tekstin purki ja litteroi ääninauhalla Juhani Mellanoura. Murreversio.

Aineistona MP3 digiäänite yhteensä noin 3 tuntia. Äänite on tallenteena Merikarvia-seuran arkistossa.



Euroopan maaseudun  
kehittämisen maatalousrahasto:  
Eurooppa investoi maaseutualueisiin

*Stenroosit ovat kalastaneet monessa polvessa silakkaa. Raimo Stenroos kalasti ammatikseen vuoteen 2001 saakka, minkä jälkeen hän on kesäaikoina kuljettanut matkailijoita Ouran vesillä.*

## Lapsuus

*Raimo:* Ensimmäisen kerran *laskin verkon* tosta *karikon* päästä seittämän vanhana yksin, tein sen salaa. Oli tämmöne nätti päivä ko nykki. Oikasin sen sinne ja sain siitä yhyden ison puolen kilon *ahvenen* puoles tunnis. Menin näyttämää *rehevänä* mummulle, mutta ei hän mitää kiukkune ollu. Mä kalastelin mummun kans yhydes neljän vanhasta seittämän vanhaa, ennenko isän kans aljettii. Kaikki viikit *kohnattii* aina keväisi. Parisataa kiloo haukia ja pantii tulot puoliks, kalastelin hänen kans, käyti myymäs. Osa myytii töllein kassi kaupalla ja osa vietii Sannalle (kalaliikeeseen). Mummu oli *kova*, kunnei ollu mistää mitää tuloo ni oli pakko jotaki *touhuilla*. *Haukia* oli *viikit* täynä, silloin vielä. Meillä oli vaa *verkkoja*. Ei meillä ollu *luokkarysiä*, se olis ollu niin lyhkänen aika kevästä jäiden lähdon jälkeen. Pari viikkoo ehkä. Sitte ko vedet rupes lämpeemää, niistä ei saanu enää mitää, ko ne alako likaantuu ne rysät. Saariston Viljo harrasti sitä hommaa aika paljo. Hän *heitti* jo syksyllä, ennen jäiden tuloo, sai sitte talaven koeskella ja sitte vielä keväällä ko jäät lähti, *nukkerysistä* puhuttii.

**Jari:**

***Sillon ko mä olin syntyny toukokuun 12 vuonna 1960 isän almanakassa luki isoilla kirjaimilla 12 laatikkoo silakoita ja pienellä alareunssa oli että poika synty.***

*Raimo:* *Kakarana* kymmenen vanhana pistin *seilin* mummun *soutupaattii* ja tuntu, että se kaatuu helposti ni kannoin sinne varmaan neljä sataa kiloo kivee *pohojalle*. Se oli sitte jo kovin syvällä. Lähädin *seilaa* tästä rannasta tonne lahadelle. Ko olis tullu isompi puuska ni sielä olis ollu mummun paatti. Ei olis ikänä saatu ylöös. En uskaltanu mummulle puhuu mitää asiasta.

*Raimo:* **Vähä-Lööpperis** oli meillä kämppä. Mäkilehto oli siinä yhtenä osakkaana. Siellä oli meillä *vakipaikka* ko *siikaa* käyti pyytämäs **Isokallion** ja **Stakin** takaa, siitä pitkin rannoilta pyydettiin *pikkusiikaa* keväällä. Semmosta siikaa mikä silakan kevät kudun jälkekeen kävi syömäs *mätii* rannoilta. Seittämän jälkekeen Penhartti-paatilla sinne ja pistettii pari- kolomekymmentä *pikkuverkkoo* vetee ja tultii **Lööpperin kämpälle** nukkumaa. Aamulla neljältä ylös. Kalat pois verkoista ja sen jälkekeen kalat pyöränsarvee ja **Alakylää** kaupalle. Siikaa oli helppo myydä, tölle ko tölle, sai melkein aina kaupan. Minä, sisaret ja veljet lähti kaupalle, joskus äitiki. Seittämän vanhana alotin, oikeastaan enneko rupesin kouluu käymää. Rupesin kiertää naapureissa kassin kans. Se oli vähä niinko pakkotilanne. Siittä sai kumminki paremman hinnan, ko myi suoraa käyttäjälle, seko että sen olis myyny yleisee myyntii *tukkurille*. Ei, se oli ihan mukavaa *hommaa*, ei siittä jääny mitää huonoja muistoja.

*Raimo:* Syksyllä oltii pikkusiian pyynnissä, mutta saalis saatto olla pelekkää särkee ja ahventa. Välii myytii pelekkää särkiä *töllistä* töllii. Osa osti syöntii, osa kissoille. Osa osti kissoille, ko ei kehdannu sanoo, että söi itte. Mutta kyllä neki kävi kaupaks kohtuu hyvin. Ei ollu arvokasta kalaa, mutta siittä saatii kuitenkin

markkoja elämiseen. Pois heitettiin vain *norssit*, *pasurit* ja *kiiskiset* ja pienet *kampelat*. Tämmöset joita ei pystynyt hyödyntämään taloudellisesti. Ne lensi pois saman tien verkkojen *vetovaiheessa*, niinko pienet *kampelat*. **Merikarvian** seudun *kampelat* on ollu laihoja. Ne on ihan erilaisia mitä eteläs pyydetään. Täällä *kampela* on pienetä ja laihaa. Yks komee *piikkikampela* on tullu *lohirsästä*: se paino kaks kiloo ja kolomesataa grammaa. Se oli komee, sen mä savustin.



*Raimo ja Hilla Steenroos sekä heidän poikansa Jari silakkarysillä, Yleensä vyöt nostettiin laidan ylitse niin, että lippoaja oli rysän sisällä ja toiset kannattelivat vöitä. Kuva: Jukka-Pekka Kulosaari.*

*Raimo:* Sitte ko rupesin kalastaa silakkaa isän kans, ni joka kevät pyydettiin oppikoulusta rehtorilta kaks kolome viikkoo vapaata, että sai alottaa silakkaverkkopyynnin. Rehtori sano, että ko vaa pidät huolen siitä, että todistus on kunnossa, niin ei ole estettä asialle. Vähän rankkaa se oli kolomentoista vanhana.

*Raimo:* Yks kerta me oltii yöllä tultu verkoilta ja **Satamassa pudisteltii**. Ni kahadeksan jälkehen lähdin kotio pesulle ja pistämään parempia vaatteita päälle. Äiti oli sanonu sitte paatis, että hän menee kattomaa, että hommat on onnistunu kunnolla. Hän tuli kotio ja löysi mut sängyn päällä selällään

nukkumassa ja housut oli jo vedetty puolitankoon. Siinä sammu veto. Mä olin selälläni ja nukuin jo täydessä unessa. Kerkesin kyllä kouluu todistuksen hakemaa. Muuten olis käyny huonosti.

## Silakkaverkoilla

---

*Raimo:* Yks kevät 31 vuorokautta käytii silakkaverkoilla perä perää. Ei yhtäkään päivää jääny väliin. Oli niin nättejä päiviä ja menekkiä kalalla koko ajan. Se perustu *kutukalan* pyyntiin, se tapahtu *pohjasta* aina. Kevätpyynti oli aina *ankkuripyyntii* ja *pohjojapyyntii*, ihan poikkeuksetta, ja syksypyynnistäki seittämänkymmentä prosentii. Syksyllä osa ajasta käytiin *heijoossa*, verkot oli välivedes, toinen pää oli ankkuris. Toinen pää sai mennä vapaana. Jata sai mennä hiljasella virralla. Jos silakoita ei ollut, niin mentiin *rääkiin*. Rääkissä käytii, mut vaan syksyllä ko oli sopiva keli, ko oli hiljanen keli, ettei kuljettu hirmu matkoja.

*Raimo:* Syksyllä oli joskus myös molemmista päistä ankkurointia. Se perustui syksyllä kutuparvien pyytämiseen. **Eteläklotti** oli kahadeksan minuuttii **Lopunkarin reimarista** etelä-lounaasee rääkipaatin normaali vauhtia, kuuden-seittämän solmun nopeudella. Siinä oli kahadeksan verkkoo, kuuskymmentämetrisiä verkkoja ni ne ei kokonaan mahtunu matalalle, yleensä yritettiin laittaa lännen puolen *pranttii*. Ykstoista metri oli varmaan matalin kohta, mutta toinen pää meni aina neljäätoista metriin. Silakka lähti luultavasti maanpuolelta etelätuulta vastaa uloos päin aika lähellä. Siinä oli sitte jo hirmu syvää lännenpuolella aika lähellä.

*Raimo:* **Rääkikarin** vedet oli juhannuksen tienoilla makeinta aikaa, samoin **Makkara**. Ja Makkaran seutu ja **Honkon** seutu on syksyllä ihan parasta, joskus tosi aikasinki, elokuulla kahdennenkymmenen päivän tienoilla. **Lännenkari** oli länsituulen aluetta, koko väli **Pookiharjun** ulkopuolelle. Uudetmäet sai kerran 250 *laatikkoo* sieltä Makkarasta kovan länsituulen päälle. Se oli kova työ että sai verkot ehjänä ylös. Se oli alkusyksyy. Me oltii samaan aikaan *Lännenkarilla*, mutta ei saatu isompaa pottii, oltii lounaaseen sieltä **Väliharjulta**.

*Raimo:* Tietääkseni Merikarvialla syvimät silakkaverkot oli kakstoistametrisiä, kymmenen metri oli normaali mitta. Mun mielestäni joku sano, että olis ollu ykstoista metrinen verkko, millä on jääty **Ulkomatalan** kivee kiini. Jommalta kummalta joko pohjosesta etelää päi tai etelästä pohjosee mentii virran mukana rääkis. En muista kummalta puolelta *rääkätes*, ni ne jäi pikkasen kiini niin, että se notkahti pieneks aikaa se *päällinen paula*. Mutta vaa toisesta suunnasta rääkätes jata jäi kiini. Sielä oli kuulemma vaa yks kivi, mikä oli matalempaa, niin että ympäristö oli syvempää. Se oli kohtalaisen hyvää silakka-aluetta sillon, ko täältä maista ei oikeastaan saatu.

## Iso verkkosaalis

---

*Raimo:* Iso silakkasaalis saattiin Makkaran ja Honkon välistä, oikeastaan ulkoreunaa **Makkara harjun** ulkopäästä, ehtoolla, meillä oli kuus verkkoo, oli tarkoitus laittaa ne kahteen jataa. Onneks oli uudet *nolla kaksymmnetä lankaset* verkot. Heitettiin neljä verkkoo ensin yhteen jataan. Ajateltiin että lasketaan ne ensin, katsotaan onko liikettä ja sitte myöhemmin kaks verkkoo. Ko saatii ankkuri meree, *kurvattii* yläpäähän ensimmäisen ja toisen verkon välikohtaan kattoo, nostettiin *lekkereitä* ylös. Se oli varmaan semmosta kahadeksaa, kymmentä laatikkoo verkko, menny kahadeskymmenes minuutis. Sitte

meille tuli kiirus. Reijo ajo niin lujaa ko pääsi maapäähän mihin oli ankkuri pudotettu kolome-neljä minuuttii aikasemmin. Mä kerkesin vetää kummisaappaat jalakaa ja öljyhousut päälle.



*Raimo Stenroos. Kuva: Juhani Mellanoura.*

*Raimo:* Siittä suoraan *vetokoneeseen* verkon kulmasta nostettii. Kerittii vielä puolen verkko vetämää vetokoneen läpi. Sen jälkeen me jouduttiin *heittämään laidalle* se veto. Meillä meni koko yö ko me vedettii neljää verkko ylös. Kerkes tulee sitte jo pimee. Oli hyvän näkönen ko kymmenen metrii levee kiiltävä valtava valtatie näky sinne pohjosen suntaan ko näyttii *valonheittäjällä*. 140 laatikkoo tuli niistä neljästä verkosta. Ei yhtää tippaa olis niitä haluttu, kaikki meni *minkkilää*. Se oli valtava kasa, enneko saatiin poikain kans *pudisteltu*. Sillon ei ollu *pudistuskonetta*, ko se oli vielä 1990-lukuu. Sen jäläkeen pian hommattiin pudistuskone. Ne oli kasalla pitkään, ne meni heikkoo kuntoo auringon paisteessa, ettei me niitä minkään saatu. Sillon haettii suolakalaa varmaan omia markkinoita varten ja Sannalle savukalaa samalla. Ei onnistunu, kaikki epäonnistu täydellisesti. Tasan 140 laatikkoo. Se meni humahti puoles tunnis, se kala verkko. Ei mitään merkkejä nähty siittä asiasta ennenko ensimmäinen kuluma nostettii. Sillon oli luode-pohjoistuuli kaks-kolome metrii sekunnis, ja *tuulenväre* meni kaakkoon pikkuhiljaa.

## Silakkarysä pohjaan

*Raimo:* Siittä tulee valtava työ, ko *silakkarysä* menee pohjaa, silakka menee aina pilalle ja jouduttii sukeltajan kans. Siittä tuli hirmunen työ ko se kuoli sinne vuorokauden aikana. Ja se oli täysin hyödytöntä kalaa sen jälkeen. Sillon ko on menny rysää liian paljo silakkaa, ja on varjeltu silakkarysän

*pohjaa menemistä* ni olen kuullu että ennen vanhaan on *truttii* pistetty avonainen *silakkapytty*, misä ei ol pohojaa tai kantta. Sen ympärille on vedetty ympärille *trutti* kiini tiukaks. Sen jälkehen kala pääsi vapaasti uimaa ulos. Paine pääsi purkautumaa sitte, eikä se kala ikinä kuollu sinne, päästii hätää. Se voitii ottaa seuraavana päivänä pois, jos kalaa meni vähemmän. *Nelikko* olis ollu varmaan liian iso, mutta *ottinki* taikka vielä pienempää on varmaan käytetty. Sitä *koitettii* toisaalta varjella, että sinne jäis kalaa, ettei sieltä menny kaikki.

*Raimo*: Me oltii sillon Reijon (Saariston) vieres kans kokemas mun **Talikniivin** rysää ni katteltii ko samalla hetkellä Uudenmäen rysältä siitä Epon takaa siinä Talikniivis lähti viistoistanen Vatori hirmuvauhtii **Krookkaa** yhtäkkiä. Ihmeteltii, että mitä touhuu on tekeillä. Esapekka oli justaan käyny pohojas, ko rysä oli pohojas, oli menny sukelluslaitteiden kans *halakasemaa* rysää. Oli jääny sukelluslaitteet kiini siihe perää. Hän joutu irrottamaa valjaat selästä ja joutu tulee kahadeksastatoista metristä vauhdilla pintaa. Ja alako korvista tulee verta. Oli valtava paine-ero. Mutta ei ollu vaihtoehtoja, ei ollu ko tulla ylöös. Oli hätäntyny sen verran, ko heillä oli *rysä pohojas*. Heillä oli pesäpaatin lisäks sillon *liippari* mukana. He sai kaverin rantaa, mutta ei hälle tullu sen kummempaa siitä. Se verentulo oli *tyrehtyny*, ja hommat menny Ok.

*Raimo*: Meillä Reijon kans yhyden kerran oli vakava tilanne. Samalla hetkellä, ko rysä painu, ni satuttii olee paikalla. Kala oli todella elävää, että saatii se ylöös samantien. Oltii Reijon kans menos heittämää mun tai Reijon *lohirsän aita* tohon *ulokopuolelle*. Tiedettii kyllä, että helluntainaika oli arkaa aikaa, ja oli sopiva tuuli luoteesta. Ja tuuli tyveni yön aikana. Mentii *silakkarysien* kautta kattoo, mikä on tilanne. Ensimmäisen *rysän lekkeri* oli veden kans tasan jo painumas. Seuraavan *rysän lekkeri* oli enää kaks- neljä tuumaa pinnalla. Tiedettii, että meno on päällä täysillä. Siitä vauhdilla suuraa rysänheittopaikalle. Pelekkä *aita* meree ja ankkurit päähän. Reijo ymmärsi vielä ottaa kaks *lippoo* mukaa, mikä sitte tuli mielee että ymmärsi ottaa kaks lippoo mukaa kotoo. Toivosen Heikki oli mukana, oltii kolomestaan lohirsän *heittohommis*. Oltii sitte Reijon kahadeksan metrisellä, tolla isolla paatilla, mikä on kaikkein pahin mahdollinen rysää kokee. Ei auttanu muu ko ruveta tyhjentelee yöllä rysiä. Eka rysästä meni kaks vyötä poikki, ko väännettii sitä väkisin laidalle *lippoamissyvyteen*, mutta ne oli pikkujuttuja ko saatii se vaa elävänä kala pois.

*Raimo*: Meillä oli 254 laatikkoo silakkaa, ko aamulla tultii *maihiin*. Ko Reijolla oli mukana joitaki laatikoita, tehtiin niistä pressuista, hytin tausta ihan täytee silakkaa. Reijoki joutu menee kattoluukun kautta ajamaa sisälle, ei päässy ovesta enää. Paatti oli ihan täynnä kalaa. Yks rysä jäi kokemata, siinä **Antigrunnis**. Se käyttii sitte seuraavana päivänä *pesäpaatilla* kokemas. Seki oli pohojas, sielä oli kuuskymmentä vai kahadeksankymmentä *laatikkoo*. Se oli pieni rysä, ni seki meni pohojaa. Päästii kumminki hätii vielä ko kala oli elävää ni saatii se ylöös. Mentii sitte seuraavana päivänä rysille. Eikä sen vuorokauden jälkehen mitään paniikkii ollu. Se oli sitte normaali meno enää. Ei sen pahemmin käyny ikänä.

## Prekaaminen

---

*Jari*: Lapsena me *prekattii* sisälahdes *ruuhella*. Joka aamu käyttii verkoilla. Siihen aikaan oli vielä näitä tavallisen mallisia soutuveneitä, niissä oli usein suora peräpeili, *prekauskolo* siinä keskellä. Pekka (Saaristo) usein sillä väänteli verkoille pitkin noihin *sunteihin*. Se oli semmonen ruuhi, minkä meidän äijä teki 15-kesäsenä, se (*peräpeili*) oli oikeen niinko kulunu puhki, että sillä oli niin paljo *prekattu*.

Periaatteessa *prekaaja* ei tarvitse mitään koloa, vaan sitä pystyy tekee suoralta pinnalta sopivalla ranneliikkeellä. Mä prekasin viime kesänä lasikuitupaatilla, se oli selkäytimes se homma.

*Raimo:* Rääkkipaatin *levankiväli* tehtii *taminan pystypuuhun* sopivaks se väli, että siitä oli hyvä *prekata*. Ei sitä silakkaverkoilla usein *prekattu*. Oli harvoin niin *pläkä*. Se meni sen verran hiljaa, toinen kaveri kerkes *päästelemää* verkot ja *kiveemää* sen verkon hyvin ja pistää *välikannut* sopivalle korkeudelle. Sillon *prekattii*, ei voitu käyttää konetta. Siinä oli *potkurivaara* niin suuri.

*Raimo:* Sainen Joukon kans *prekattii* kilpaa yhtenä juhannusaaton aattona **Rääkikarilla**. Molemmat tiesi, että siellä on juhannusaaton aattona kutu *sata varmasti* edellisen yön perusteella. Tiedettii, että satavarmasti silakka kutee seuraavana yönä. Sillon oli tyven, aivan *pläkä keli*. Kiirus oli, kilpaa ajettii perille. Molemmat tuli (*prekaten*) toisiaan vastaan ristii. Me oltii sen verran edellä, että me saatiin puolen verkkoo heidän etee. Heidän oli pakko katkasta pyynti siihen. Me saatiin koko jata suoraks. Nautinnollinen *prekausreis*, kilpaa *prekattiin* ja lujaa. Minä *prekasin* ja äijä yritti vauhdis saada sinne jonku kiven. Se oli sillon aika tarkka aika juhannuksen aikaan.

## Silakat kaupaksi

---

*Raimo:* Siihen aikaan (vielä 1970-luvulla) verkkosilakalla oli markkinoita. Kaikki savustettii. Santa ja Laaksonen perkautti naisilla syksymyyntiä varten kaikki ylimääräsen sen mitä ei savustettu. Joka ainoo silakka myytii ihmisravinnoks. Yks tuttu porukka lähti juhannusaattona, vaikka he tiesi ettei saa minkää kauppooja. He lähti **Rääkikarille** yöks, he sai suurin piirtein sata laatikkoo silakkaa, myi seuraavana talvena kyläläisille suolakalaa. Toisaalta se oli heleppo, ko tiesi misä silakka kutee varmasti. Siittä sai pienellä vaivalla, ei tarvinnu hakee mistää.

*Raimo:* Jos myöhemmin kesällä rysästä tuli oikeen hyvälaatusta silakkaa sitä saatettiin suolata syksyn *suolakalaks*. Joskus oli syksyllä sitte ensimmäiset nämä *kutusilakat* niin mahdottomia rasvasia, ne vaati melekeen tuplasuolauksen, että ne pysy pytyt. Kolomenkymmenen kilon pyttyy tuli *tuumanen* rasvakerros pintaa, et se ei välttämättä ollu parasta suolakalaks. Mutta hyvää maultaan, järkyttävän hyvää, hirmu lihavaa ja paksu, leveeselkästä silakkaa, misä oli tosiaan lihaa.

*Raimo:* Siinä 80-luvun jossaki vaihees, ko saatii ostaa *file* valmiina, siirryttii *marinaadeis* niihin valmiisii fileisiin. Se oli siisti tasareunane file taas sitte näille helsinkiläisille rouville, se oli fiksumman näköstä se file syödä ja ottaa sieltä purkista. Ne arvosti sitä enemmän. Heille ei ollu niin tärkeetä sen maku ja makuvahteet.

*Jari:* Äiti oli marinaadien kanssa aika lailla tarkkana. Se oli nii loppuun hiottu, hän maisteli niitä niin paljo siinä kohtaa ko *tiinusta* otettii. Määrätty määrä piti vesiä vaihtaa, liotaa niitä, että tuli se lähestulkoon tasalaatunen suola. Ko tiinusta otettii, määrätty määrä, että tuli lähestulkoo sama suola. Ruman näköstä, liian isoo pientä ei laitettu. Sitte ko purkiin tuli viimeinen kerros täyty olla ihan tasalaatusta. Äiti *ratas* pohjasta asti.



*Raimo Stenroos (taustalla) ja Reijo Saaristo (edessä) Helsingin silakkamarkkinoilla myymässä 1980-luvun puolivälissä silakkatuotteita ja tyrnimehua. Kuva: Pekka Salmi.*

*Raimo:* Mä ratasin ainoastaan päällimäisen kerroksen. Mulla oli kova vänkö yhden ostajan kans Helsingin silakkamarkkinoilla ko asiakas kysy:

- Onko ne varmasti *radattu* pohjasta asti, kysy ostaja.

-Varmasti ei ol. Saat tuoda takasin, jos näet ettei ol *radattu*. Ainoastaan päällimmäinen kerros on *radattu*, laitettu siististi. Jos on *radattu* pohjaan asti, niin saat palauttaa takasin.

*Raimo:* Ukko nauro makeesti, osti purkin ja lähti menemää. Ennen *radattii* koko purkki. Luultavasti syynä oli, että siihen mahtu enemmän silakkaa, se vesitila jäi pieneks. Aluks vielä 70-luvulla, osa ostajista vaati, että täytyy olla likanen harmaa suolavesi mihinkä se kala on suolattu. Mutta me alettiin tehdä erikseen se suolavesi purkkeja varten, ja lopuks mä pesin silakat 20 prosenttisella suolavedellä ennenko laitoin purkkiin. Se oli hieno avata pöydällä markkinoilla.

## Fälttikari

*Raimo:* **Fälttikari** on **Truutikarista** suoraa päin länttä, matala kivikkoinen *rahaju redin* lännen puolella. Siittä menee syvä jokiuoma sielä pohjas läpi pohojosee päi ja varmaa puolenkilometrin matka on sitä matalan sivuu, **Fälttikarin** sivuu, pitkin sitä *redin* reunaa. Siittä tuli hyvin siikoja kerran, ko sain *ohkasen* jään alle pyynnin, enneko Santa Eljas (kalakauppias) tuli autolla ajelemaa sinne. Oli hyvä jää ja ilama. Hän teki siihen niin paljo *paineaaltoo*, ristirastii ko ajeli, ko hän teki kolomen neljän kalastaja tykönä vuorotellen kattomas, mitä tulee. Mulla oli viistoista siikaa per verkko, joka verkosta mitä olin siihen keriinny pistämää. Seuraavina päivinä ei tullu mitää. Hän ajo ne kaikki siiat liikkeelle, ne meni verkkoin mitä meni, kieltämättä hän autto mua. Ne oli hyviä siika-alueita aina *alakujäillä*, semmonen alle



kolomekymmentsenttinen jää. Mutta sitte ko ruoes tulee yli kolomekymmentä senttiin ni sitte loppu sieltä *fälteiltä*.

*Raimo:* Välimaan Pauliki oli joskus, vaikka oli heikkoo jäätä, ni *painanu* kolome kilometrii **Siidepyyn** suuntaan. Aamulla minäki yritin aikasin mennä, olin lähteny jo seittämän, kahadeksan jäläkeen. Lähädin pimees liikkeelle. Pauli oli sitte jo aamulla laittanu monta verkkoo jään alle. Kattelin niitä jälkiä. Edellisenä päivänä ei ollu edes niin paksuu jäätä, että olis voinu mennä edes potkukelkalla. Mutta aamulla ei ollu yhtäkää edes *kokeilujälkee* misää. Pauli oli perille painanu, ihan koko linjan.